

گرامی باد خاطره چریک فدائی خلق رفیق خشایار سنجری، یکی از کادرهای برجسته سیاسی-نظامی سازمان که در فروردین سال ۱۳۵۴ در مصافی دلاورانه با مزدوران رژیم سفاک شاه جان باخت!

رفیق خشایار سنجری یکی از کادرهای برجسته سازمان چریکهای فدائی خلق بود که از سال های نوجوانی با شرکت در مبارزات برجسته دهه چهل از جمله شرکت در تظاهرات اعتراضی در مورد مرگ تختی، دعوت مردم به تظاهرات به مناسبت گران شدن بلیط اتوبوس ها با شعار نویسی روی دیوارها، شرکت فعال در تظاهرات دانشجویی در دفاع از جنبش انقلابی مسلحانه که منجر به زندانی شدن وی گردید، در جنبش انقلابی فعالانه حضور داشت. او بعد از آزادی از زندان در سال ۱۳۵۱ به سازمان پیوست و در طی سال ها مبارزه در میان خون و آتش به یک کادر سیاسی- نظامی برجسته تبدیل شد. رفیق خشایار علاوه بر همه تأثیر گذاری هایش در رشد و اعتلای چریکهای فدائی خلق ، در اوایل دهه پنجاه در چند عملیات مهم سازمان از جمله در اعدام فاتح یزدی، سرمایه دار زالو صفتی که به درخواست او مأموران رژیم شاه ، کارگران جهان چیت را به گلوله بستند و همچنین در اعدام شکنجه گر معروف علی نقی نیک طبع شرکت فعال و مؤثری داشت. شجاعت و بی باکی و قابلیت او در تیراندازی بدون خطا ، از یک طرف و آگاهی سیاسی و ایمان خدشه ناپذیرش به درستی راه مبارزه ای که می پیمود از خشایار یک کادر سیاسی-نظامی برجسته ساخته بود. دریغا که قابلیت های او در سازمان عرصه بیشتری برای رشد و اعتلا نیافت و وی در ۲۳ فروردین سال ۱۳۵۴ در حالی که عهده دار تعلیم و تربیت سه عضو علنی تازه پیوسته به سازمان شده بود و در شرایطی که ساواک با تعقیب رفقای علنی به پایگاه آن ها دست یافته بود در یک درگیری شجاعانه با پلیس به شهادت رسید. دو تن از آن رفقای علنی منصور فرشیدی و محمود نمازی بودند که دستگیر شده و در زیر شکنجه های وحشیانه ساواک به شهادت رسیدند. پس از قیام بهمن در دادگاهی که برای تهرانی، یکی از شکنجه گران ساواک ترتیب داده شده بود وی به قتل دو فدائی نامبرده در زیر شکنجه اعتراف کرد.

باد رفیق خشایار سنجری گرامی و راهش پر رهرو باد!